

Leszek Kajzer, Tadeusz Grabarczyk, Krzysztof Walenta

Ostromecko, gm. Dąbrowa
Chełmińska, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 274-275

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAKÓW, Stare Miasto
ul. Grodzka 28/30, 32
ul. Dominikańska 1, 3
Pl. Dominikański 4, 5
ul. Bracka 11, 9, 15
ul. Franciszkańska 1

patrz
późne średniowiecze

KROBIA
woj. leszczyńskie
Zamek biskupi

patrz
późne średniowiecze

LUBIN
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

LUBLIN - Stare Miasto
blok VI
ul. Grodzka 24 i 26

patrz
późne średniowiecze

LUBLIN - Stare Miasto
Blok VII

patrz
wczesne średniowiecze

MALBORK
woj. elbląskie
Zamek - ciąg budynków gospodarczych

patrz
późne średniowiecze

OSTROMECKO, gm. Dąbrowa Chełmińska
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadzi doc. dr hab. Leszek Kajzer przy współdziałaniu dr. dr. Tadeusza Grabarczyka i Krzysztofa Walenty. Badania prowadzono w ramach realizacji problemu "Wisła". Pierwszy sezon badań. Zespół dworsko-parkowy z XVI-XX w.

Badania w Ostromecku miały na celu archeologiczną weryfikację chronologii "starego pałacu" i zbadanie dworskiego kopca. W obszernym zespole parkowym w Ostromecku znajdują się: tzw. stary pałac, posiadający obecnie formę nadaną mu przez saskiego architekta M. D. Pöppelmana /II ćwierć XVIII w. / i tzw. pałac nowy, wzniesiony w XIX w., prawdopodobnie według projektu K. Schinkla. Wobec znalezienia XVII-XVIII-wiecznych przekazów archiwalnych zawierających opis dworu obronnego, poprzedzającego budowlę M. D. Pöppelmana, wtopionego obecnie w bryłę "starego pałacu", postanowiono zbadać fundamenty budynku i jego bezpośrednie otoczenie.

Przebadano 4 wykopy o łącznej powierzchni 22 m² stwierdzając, że przy elewacji północnej pałacu dostęp do fundamentu jest zasłonięty murami pochodzącymi z XVIII-wiecznych przebudów. Natomiast przy elewacji zachodniej znaleziono ucięte pozostałości narożnej przypory z XVI-XVII w. Zaobserwowano także, że fundament pałacu był w wieku XVIII odkrywany i łatany a na licu brakuje pierwotnego wątku. W wykopie IV zbadano stratygrafię kopca stwierdzając, że wszystkie nawarstwienia starsze usunięto w XVIII w. Nieliczny materiał zabytkowy /ceramika naczyniowa, kości zwierzęce, kafle itp. / pochodzi z XVIII-XX w.

W wyniku badań stwierdzić można, że przebudowy z XVIII w. i związane z nimi niwelacje kopca całkowicie zatarty obraz starszego założenia.

Badania zakończono.

PLESZEW
woj. kaliskie

patrz
wczesne średniowiecze

POBIEDZISKA
woj. poznańskie
Stanowisko 4

patrz
wczesne średniowiecze

POZNAŃ - Stare Miasto
Stanowisko 9 - Brama Wroniecka

patrz

POZNAŃ - Stare Miasto
ul. Szewska 5/6

patrz
wczesne średniowiecze

PULTUSK - Miasto
woj. ciechanowskie

patrz
późne średniowiecze

RACIĄŻEK, gm. Nieszawa
woj. wrocławskie

patrz

RYCZEŃ, gm. Góra
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

patrz
późne średniowiecze

SŁUPSK
ul. Grodzka

patrz
późne średniowiecze